

VAKOLA

Helsinki Rukkila

Helsinki 4341 61

Pitäjänmäki

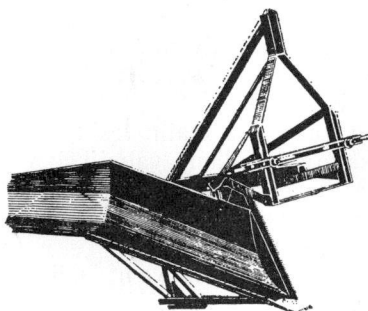
VALTION MAATALOUSKONEIDEN TUTKIMUSLAITOS

Finnish Research Institute of Agricultural Engineering

1962

Koetusselostus

433

PIKA-SARKAOJA-AURA kiintotyökone, 1-siipinen

Koetuttaja ja valmistaja: Ylihärmän Kärrytehdas,
Ylihärmä.

Ilmoitettu hinta (10. 4. 62): 23 500 mk.

Rakenne ja toiminta

Ojas on valmistettu kahdesta umpeenhitsatusta U-teräksestä. Siipi, joka on kiinnitetty runko-osaan hitsaamalla, on 2 mm teräslevyä. Piennarsiipi on hitsattu siipeen. Teroitettava luiskaterä on kiinnitetty siipeen mutteripulteilla. Veitsileikkuri on kiinnitetty siipeen mutteripulteilla. Veitsileikkuri on kiinnitetty yläpäästä ojakseen mutteripultilla ja hitsattu alapäästä vantaaseen. Pohjajalaksen kannan alapuolella on kölinmuotoinen ohjainlevy.

Oja-auran asentoa säädetään paitsi työntövarren pituutta säätämällä, myös veto- ja työntövarsien kiinnityspisteitä muuttamalla.

Mittoja:

Paino n.	130 kg
Ojan nimellissyvyys	60 cm
Vantaan leveys	12 "
Ojan pintaleveys n.	120 "

Arvostelu

Koetus suoritettiin 19. 5. 60—1. 5. 62. Kokeet olivat käytännön työkokeita. Vetotraktoreina käytettiin Ferguson 35 ja Fordson Major-dieseltraktoreita.

Oja-auralla perattiin ojaa yhteensä n. 12 000 m jäykällä ja keskijäykällä savimailla, keveillä kivennäismailla ja mutamailla sekä määritettiin että kuivissa olosuhteissa. Avattavat ojat olivat osittain verraten umpeutuneita.

Oja-auran ajoon tarvitaan vain traktorin kuljettaja. Vanhaa ojaa puhdistettaessa oja saadaan valmiiksi yleensä yhdellä edestakaisin suoritettulla ajokerralla.

Oja-auran vetoon tarvitaan olosuhteista riippuen yleensä 30...40 hevosvoimainen traktori.

Oja-auran rakenteeseen nähden esitetään seuraavat huomautukset:

Mikäli perattavan ojan pientareet ovat epätasaisia tai upottavia, kaivu on hankalaa, oja-auran pyrkiessä kallistumaan ja painumaan traktorin mukana. Tämä ominaisuus on kolmipistekiinnitykseen kiinnitetyillä oja-aurilla yleensäkin. Ojan penkalle nousseita maita jää toista luiskaa ajettaessa traktorin vasempien pyörien alle ja ne haittaavat nimenomaan määritettyjen olosuhteissa melkoisesti ajoa.

Jäykällä ja keskijäykällä savimailla, kun maa oli sopivan märkää, oja-aura toimi välttävästi. Mutamailla ja savimaiden ollessa kuivahkoja maata pyrkii juuttumaan liian kulkimalla taivutettuun siipeen ja siiven ja luiskaterän liittymäkohtaan aiheuttaen usein auran tukkeutumisen.

Piennarsiipi on supistettu melko koveraksi, joten viilu joutuu kiilautumaan ja tukkeaa auraa.¹⁾ Piennarsiiven pitäisi olla myös pitempi ja säädettävä sekä pientareen leikkuuterällä varustettu.

Veitsileikkuri tukkeutuu varsin usein, jos puhdistettavassa ojassa on turpeita tai runsaanlaisesti kasvuston jätteitä. Veitsen asento saisi olla loivempi.¹⁾

¹⁾ Valmistajan ilmoituksen mukaan piennarsiiven koveruutta ja taivutus-kulmaa on muutettu ja veitsileikkurin asentoa jonkin verran loivennettu.

Luiskaterän pitäisi olla kiinnitetty uppokantapulteilla.

Vantaassa on jonkin verran liikaa maavetoa. Vantaan etusyrjä on huonosti tuettu ja olisi eduksi, jos vantaan etusyrjä olisi vinosti leikkaava.

Pohjajalaksen alla oleva ohjainlevy pyrkii kantamaan auraa kovalla maalla. Jalaksessa pitäisi olla sivutuet auran kallistumisen rajoittamiseksi. Jalas on myös liian kapea.

Oja-auran käyttöominaisuuksiin nähden on ollut runsaasti huomauttamista. Ottaen huomioon auran verraten pienen käyttömäärän, ei sen kestävyyttä voida riittävän perustellusti arvostella.

Helsingissä toukokuun 17 päivänä 1962.

MAATALOUSKONEIDEN TUTKIMUSLAITOS

Koetus- ja tutkimustulosten vanhenemisen vuoksi sekä väärinkäsitysten ja harhautavien tietojen syntyminen estämiseksi koetus- ja tutkimusselostuksia tai erillisiä koetus- ja tutkimustuloksia ei ole lupa julkaista eikä kirjallisesti esittää ilman tutkimuslaitoksen kussakin tapauksessa erikseen antamaa kirjallista lupaa.

Helsinki 1962. Valtioneuvoston kirjapaino